

же или не ще некой да отиде, тамо писува, и приема свършеніе подлог-о му.

При томъ на днешній-а день не вѣруватъ чловѣцы-те толко думаемо-то, колко писуваемо-то. Сега се тѣрсатъ Свидѣтельства или Рукописанія, Доказательства: Сега се тѣрсатъ Завѣти, Согласія и урѣченія.

Добре беше прочее да знае секой чловѣкъ, мъжко и женско, безъ изятіе, да писува: Понеже писмо-то, чтеніе-то и численіе-то са три вещи най полезни и най нуждни секому, и помагатъ на просвѣщеніе-то и украшеніе-то на единъ родъ. Но колко е по голема потреба-та и полза-та на писма-та, и колко по много и по изрядни подлози се извѣршаватъ сосъ нихъ, толко по много е у небреженіе въ наша-та злощастна Болгарія нихно-то ученіе: Защо у никое Болгарско училище не гледамъ потребно-то за нихъ учителство. И така бѣдни-те ученицы, като учатъ толку години во училище, излазатъ отъ тамо безъ да знаятъ две рѣчи да пишатъ. А причината на толико-то небреженіе не е воистинну друга, но лишеніе-то отъ едно добро вступленіе въ Писмописаніе-то, сосъ което можеха се руководствова ученицы-те